

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra En Kvindes Skriftemaal

Citation: Larsen, Karl: "En KvindesSkriftemaal", i Larsen, Karl: *En KvindesSkriftemaal*, 1901, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_06-shoot-idm140022826045136/facsimile.pdf (tilgået 24. oktober 2021)

Anvendt udgave: En KvindesSkriftemaal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

under de andre. Jeg udmalede mig, hvorledes til Efteraaret Pilens Løv vilde svirre lydløst ned i krøllede gule Blade og tilsidst ganske dække Graven.

Men jeg syntes, at Faders Hvilested burde have været saa uendelig meget skønnere og af en dybsindigere Virkning.

Det skulde have ligget for sig selv alene, i en Sø, paa en lille Ø, med en Væg af tungsindigt hængende, tætte Træer omkring en skønt formet Sten, der ragede i Vejret. Paa den skulde kun Faders Fornavn og Efternavn staa at læse — Alverden maatte jo vide, hvem han var.

Og i den Sø, hvor Øen laa, burde aldrig nogen Vind kunne naa hen for mørke Skove, der omgav den paa alle Sider. Men i regelmæssige Mellemrum, ved Bredderne, skulde der fældes Træer og opstilles Mindesmærker, som alle vendte mod Gravøen. Og de skulde være

for de Menneskehedens store Aander, hvis Værk min Fader havde ført videre.

Saadan fantaserede jeg, og til Tider var jeg ved at svinde helt hen af Længsel efter at komme til at græde igen paa den fattige Grav i København, hvor der laa en saadan Stormand. Jeg, hans stakkels Datter, som ikke kunde rejse ham et Mindesmærke, der var hans lysende Aand værdigt!

Grim var jeg dengang, endnu alt for lang og opløben. Det var mig blot en velgørende Pine mere. For Døden gjaldt der ingen Skønhed, og jeg levede med Døden og med den alene.

Kun pinte det mig at føle, hvorledes min smukke Moder ærgrede sig over, at jeg var grim. Hun var jo ungdommelig endnu, og jeg forstod, at den Datter klædte hende ikke.